

Inngangur að ritum Ólafíu 1. hluti

Bjarni Benediktsson – Handrit – 1957 – Ólafía Jóhannsdóttir

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-6, Örk 10

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

1)
Dlupia följande döds
efter
Bjarna Benediktson

Dlupia Jóhannsdóttir var fædd

at Mosfelli : Mosfellsveit hinna
28. det.
13. apr. det. 1863. Forældrar hennar
voru síra Jóhann G. Benediktsson
og kona hans frú Haugaheiður
Lveinsdóttir.

Síra Jóhann var Skaptfellingur
at ath, sonur síra Benedikt's Magn-
ússonar, sem prestur varð at Mos-
felli : Mosfellsveit og dó þann 1843,
og síðari kona hans frú Björger
Einarsdóttir. Páll Eggert Ólafsson
segir um síra Benedikt : „Stær va
talinn vel gefinn, en mjög dreykt-
feldur“. Síra Jóhann var fæddur

21

at Mosfelli 1822 og dó 1891. At
 námi lokum varð hann skrifari og
 bennari hjá Magnísi systurmanni
 Stephensen í Vatnsdal, föður
 Magnísa landshöfðingja. Prestur
 at ~~þess~~ þykkvabæjar klaustri ~~at Mosfelli~~ varð hann
 1849, at Mosfelli 1862, í Metab
 landsþingi 1865, í málholti 1869 og
 Kálfafellstati 1874 og lét þar af
 prestskap 1887. ~~Þessi Magnísi~~
 [Magnísi] um föður sínum sögðu
 bláa, at hann hefði aldrei þri-
 nastan verið, en sév góður og
 ástíttlausur, þessum þing / þeim söttu
 foreldra sína at Kálfafellstati.
 Þá hefði hann setið mikil vit
 bakka sína og stundum vit
 skriftu; þing heldur, at hann hefði
 átt eitthvát vit þessinga, því at

stálþessi myndin er!

3)

hann var skildmæltur vel. glann
gaf sig mikitt at sökna fölkinn og
var svo hjálpsamur vit þat og ör
i þat, sem hann átti, at hann
gaf engum neikatt um neitt. En
hjáminna sínni lýkur. Í lafa svo:
"Annars var þat svo um hann sem
morga aðra, en í preststöðu hafu
stætt, at þeir sjást hafa verið
kallad í þarast af mönnum og
sjálfum sí, en ekki af Guði."
Svo er at sjá sem dvölin at
Mosfelli hafi ort: t séra Jóhann
til litilla gæfu, því at i vit.
bat: vit sjálfsafisögu Ílafinn, sem
aflest er skrifut efti försögu
Sveinbjörns systur hennar, segir,
at séra Jóhann hafi flutt at
Mosfelli þi sitt, sem var 300
þjó, 11 nautgripir og 18 hross, en

efti 3 á hafi hann hóf-
 þatun nær einu laus.

Reynkintun kona síra Jóhanna
 var dóttir síra Sveins ^{á Hlírum; Hlftvari} ~~prests~~ Bene-
 diktssonar. Var hún þri systir
 Benedikt's Sveinssonar systur manns
 og alþingis forseta, eins fremsta
 Íslendingar á 19. öld, og fötur
 Einar's skalds. Eru þat þröt.

og var t.d.

Þessu er ~~með manganum~~
~~þakabakka manganum~~, svo sem
 Jóni Eiríkssyni, ~~þessu~~ er einn
 best reynidist löndum sínum á
 18. öld. ^{of þessu stórn} Þessu er einn, at

og segir Ólafur, at hún hafi
 at eðlisfari verið híförkun.

Ólafur hefur þótt meira til
 niðan sínum kona en
 fötur, enda virðist heimili þeirra
 þessu hafa kvílt á þessu
 heitunum en hann þá þessu greindum

5)

vitbet: vit ævisögn Jöfina er haft
eftir fri kaupheit: at veran á
Mosfelli haf: verið erf: tart: helst á
af: ^{hennar} sögn. Met því er köluvert
sagt, því at einmitt á leit: um
þáttum veikt: kaupheitum, þessa
þarit var ástun af: glæðisheit: og
þar ^{hinn} þess minjar ^{alla af: situm.} ~~þess~~ eftir ~~var~~
~~af: um~~. Um hinn þá at fluttja
: rígt brant, þar sem mætti voru
sálfatákin, og kaupstat vert at
sbyggja til Eyrarbakka, sem var
þessara vikna - fert. En e. t. v. hafu
Mosfell verið helst til mætti kaup:
statnum, ~~þess~~ því at sögnin eru
um, at hit mikla kvæti: Eyrars
Messa á Mosfelli, sé einmitt um
fötum hennar. Kaupheitum d: 1843
: vopnafríð: er þarast haft: hinn

(venda Jöfina)

flutt eftir dauða manns síns
met Kristínu dóttur sinni, og
dóttur þar matan bátar sama
dagsit.

Þó að vistin að Mosfelli
gæti þeim síra Jóhanni og
friðlegheit: til lítillan gæfu,
væð þeim innöfgun öðrum til
blessunar met þeim ólíklegasta
móti: þvi að þeim var upphaf
þess, að Ólafur dóttir þeirra
fædd þátt uppeldi, sem leiddi
til síðari af-farls þennan.
En þann þjórn þjórnun sig til
þann frá Mosfelli komur þann
Ólafur þjórn: föstun þjá
Stephensen þjórnun ^{um} eldri
: Ólafur, og skuldi þeim dvelja þjá

7.)

þeim, þannat til foreldra hanna
getur síðan sótt hana.

Stephensens hjón þessi voru
'Dlafur dómsmálaritari Stephensen
og síðasta kona hans frá Sig-
vitar. Dlafur ~~þótti þessi~~ var þessi
þei var komit nokkurt vit aldur
þeddu 17.91 og hóft: kona setið
: 5:3ey. ~~þessi~~ þessi þessi
Höftu stórhöftingjar ~~set~~ dualist
þessi á undan konum, Magnús dóms-
~~þessi~~ ^{dómsmálaritari} þessi þessi, Dlafur stíftant.
maður afi þessi og þessi á undan
þessi landþessi: Magnússon. Dlafur
dómsmálaritari jafnast ekki á
vit þessi menn, en hafi þessi
nokkurstær á Íslandi verið
~~þessi~~ ^{þessi} setur var þessi: 5:3ey.

þá voru meiri búskapurir en vitast
 ástandstatar og heimilist ^{en} leit
 sama og stofnat höftu ^{og mótast} þeir menn,
 slun um langan aldur voru fremstir
 þeir í landi, ekki ástíms at stöðum
 embættis frama og aurt leyst, heldur og
 af mentun á þessa og vilja til at
 leita gott af sér leita. Þetta dæfi
 var þriðji sonur þingdóttur
 systurmanns ^{í garði} Björnsdóttur ^{sonur} Leifst: ^{seira}
~~þetta~~ áttu þessir verið gift ^{Tómari}
 þessundarsyni á Breiðabólstað,
 af þessum manni á ~~þessum~~ ^{þessum} ~~syni~~ ^{syni}
~~þessum~~ ^{þessum} ~~syni~~ ^{þessum} ~~syni~~ ^{þessum} ~~syni~~ ^{þessum}
 aldur fram.

Þessi þessir helta þessir
 ölst dæfi upur næstan á einu

þessir um það
 1803 og

hafa hús
gætt og hafa þessu mi
þessu löngu skuggast í kvæntveggja

at heft náðast ljúnga
heuru í „friumi miuni“.
Dlafia xijir koma hafa verið
undarlega mikinn uppeldis-
fræðing og samant viðfrí
salen lán hafa verið þessu
seu vega hafa þessu. Þó
ogast þessu at atundum hafi
heuru þessu farið bráta
en þessu- skilningu Dlafitt.
At skilningu heuru hafi
hafi verið um mentu hafi
alþing manna en allt sem
vit kom í fri árum los hafi
og þessu met : öllum lands-
höfum og Dlafia heuru at
hafi hafi verið eins ráðgjafi
og þessu í hafi landsins
og litla heimilisins þessu og
þessu sem þessu komu.

forbjörg bjó ^{þá} með móður
sinni friu Kristínu Guðsdóttur
á Hvelli á Gjalarnesi Þorvalfrsonu.
Hún var fædd 1794 og hafi verið
elstja eftir sárum sínum síra Sveini
frá 1849, ^{en heuru} hafi verið hafi verið dreykt.
heldur og kynlegur : hafi hafi. Sjálf
var Kristín at sögu Páls Esserts
atgjafabornu og ^{þessu} hafi hafi ljúga
Dlafia heuru, en ~~þessu~~ þessu
at heuru þessu hafi hafi verið
Hefst þessu hafi hafi eta í þessu-
hafi verið þessu en hafi heuru
heuru þessu þessu ~~þessu~~ þessu
forbjörg Sveinsdóttur en einu
með : þessu þessu, sem þessu
heuru allt. Hún var hafi hafi
þessu hafi, en heuru heuru hafi

ekki vit þat eitt heildu stítt í
 lét þeim at sei kvætu um flest þat,
 en máli skifti; og líkist: ekki vit
 at standa: störratum, ef þvi var
 at skifta. Því átt: t.d. mikinn
 þátt: Ellita-á-málinum frægn og
 brot: á laxabistum þar og var
 sett: gæskuvorðhald af þeim sökun.
 Því vit: stundum mestu um
 prest-bönninga heit: þá, t.d.
 vali síra Jóhanns þorbellsonar.
 Mest en samt um þat vert,
 þve einvörðlega þeim studdi þene-
 diket brötur sínu: þrelsi-
 þarítt þaus þjóttinnu til heild.
 Matthías Jóhannsson, þefur orkt um
 þann þorbjöragn átt af sínum ídantlegu
 kvæðum og segir þar m.a.:

sem þeitt: þorbjöragn
 vel !

þann þorbjöragn

12)

Értu dinn aldna vinnu mín, -
öskubrigga sálborðinu þínu, -
líttu þínu þessi þungu væn?
þú varst aldborð, mi er't ortu þraun.

Yrta, blíta, heita, sterka sál,
hjarta þitt vor eldur, gull og stál,
ólíkt mér, en allt eins þyngi þátt
ertu gróin við mínu hjarta státt!

"Dlur götu minni ég sem þú:
einu er't, sannleik, drens þess vor og þú
eins mig þíndi þessi botnlaus þrátt
þessi er't, en slígan lífsins þraut."

En ég bráddist hjarta-lífs þíns eld;
heillan þjóta kvöllum vorstu seld,
vildni sjaldan veyst. né stunda-bit,
vildni strit og heilst að fornum rit.
Gleyst þitt andtak gáfastu þínni þjótt
þátt vor þú, sem þú: tvöms glótt!
lítt, sem þú veigir þrautta þínum,
þerleika þínum, sem þú sínu guldum eins!

fast var til þessara matana, sem
 fri heyrleitar þou ^{með} litlu dóttur
 sína Dlafiu at álitnu sumri 1861.
 At rit: fri Kristinnar var fast in
 at forbjörgu tæki Dlafiu i föstru,
 en áttu heft: þouit til tals, at
 þou tæki Kristinnu systur þenna
 ein dæti ortit in. Eftir fast var
 Dlafia alin uppi hjá forbjörgu,
 og varð saga þessara mjög sam-
 trinnuð þaríð til forbjörgu.
 Di árit 1903.

Áhrif forbjörgu á Dlafiu voru mikil
 og atdæin Dlafiu á forbjörgu var
 einnig mikil, ~~þou þouit~~ og svo sem
 lesandi þessara bóka sjálfir sjá.
 Þou þouin fram, at Dlafiu þouin
 ströðum fött mög um ákelt föstru
 sínu og öru þouin, sem ákeltinu
 lufadi, en einmitt af þessum sökun

vissi Dlafia, at hún gæt veri þ henni
 hjálpleggi ein allan atvinnu. Frá þá hennar
 smátt aldrei við ferðalögum hennara,
 löngum og mörum, utan lands og inn,
 en þó kaldi Dlafia sig þó efti
 andlát hennar : þarfa sínu geta
 rátt: þá ráttu sínum ein þess at
 þessa nobburt um atva... þá va
 ein og hún taunlaus þess þá min
 ett: at þá at njóta sín, ein þess
 at henni veri setta nobbura
 skortur, senn Dlafia gjöf.

Fursta annarit, sennid 1868, þess

Dlafia dvaldi hjá þrenku sínu og
 ömmu í Skólavörðustíg 11, voru
 þar ~~þess~~ ^{þess} saman : hennar. Slíkt
 þá henni var þó ekki óvinnlega :
 þá henni. Þess þess hafi : itulega
 hjá ein þess nætra hennar, sem þess
 þess. En þess þess þess þess

15)

síðan matu þróttir hennar þar.
A vetrinum þjó þar þinn sonur hans
á mestum leumi var í skóla, oftast
með öðrum skólupilti, og þá í einum
„stofnum“. Þó þá var flest muna
eftir, að 11 hefi þútt í húsinn,
þá er auk þess þar að gort: lít-
leusum ströum gesta og sjá gandi.

A þeim árum, sem í þó þá var
að alast upp, var all-þrótt um-
þerfís Benedikt mótur þróttir hennar.
Stann var í fyrstu yfir-dómari og
lít mi þútt að sei þveta um almenn
mál. ^{þútt} þútt: þar var mi þill, sam-
þvadið við eigin þannum. Þótt gott,
enda skildu þar, og gott: þar á
þeim árum þótt et: þútt í þveta
Stann var þútt vilftur yfir-dómari.
ambalt: 1870 og hlaut þótt síð-
menskan: þveta síðla þar en 1874

16)

Benedikt bjó at Elfi ta vatni þangat
 til hann flutti: norðan, en var at
 sjálfstjórn alt af öðrum börnum:
 Reykjavíki, og þá nærri gæta, at
 á skólavörðunni - og 11 helur verið
 þyfast met þert um hvers og
 elki helur þar skort samt börnum
 til hunda. Þessa Einar sonur
 hvers fór: skóla bjó hann og
 bjó þeim frá börnum, eins og
 þessu sexi. Hann var ári yngri
 en Dlafia. Hinn minnst þeirra
 þessa litli: sjálfsviðgjafi sínn,
 en gæta þess þó, at þat hef-
 verið at brökt um Einar, sem
 framka börna "lit" hana "meta
 tímann til þess" at lesa skóla har-
 dunn og ljúka prófi: Satinn skól-
 arunn. Þessi framfarir helur þvi, met
 vinnu börnum at ^{meðta Dlafian}, en
 aut vit at hafa þeim ^{þessum} elki komið

Einar Benediktsson

heimi : þráttur. eta brátra-stát,
 sem afögalega síst, at hefur et í
 hefur saknat. Ástædan til fámális
 heima um þessa mikilhefu
 frændur sína, sem hefur ger þekkt;
 er þó seinnilega sí, at hefur
 hefur í fyrst og fremst vita
 frjáls sögu sína og snerst í at
 mestu hja stjörn mákunnun, ~~at þau~~
~~þau þöfðu til þau á hessa í og~~
~~hefur einnig á þessari árinu} En~~
 þau voru þeirra mesta á hessa-
 mikl og rannan heima einnig
 á þessari ^{þessari} vel. Síðan kullu
 snerst hefur heima meira
 sem snerst, en á hessa sínum
 þessu þessi og vel þess Íslands
 glatast: hefur aldrei. En og vist,
 at á skólavörðun stíg 11 hefur
 verið um látt meira selt en þau
 elsi.

181

Þá varð í hlöfna sennu heima-
göngu á heimili Góris Þéturssonar
hjálfri dóttura. Hann var þegar þá va-
kandi ^{svantur} gíftur síðari konu sínni Sig-
fríði: Friðriks dóttur ~~Þórunn~~. Þau hjón
voru bestu vinir þess þýðna Sveins-
dóttur. Góris Þétursson var og alda-
vinur Benedikts sjálfmanns og konunnar
undir mótum samvalla í frelsis baráttu-
unni, þótt heggara ~~þóttu~~ þá, þá,
þá: veður ok þýðna og embætti-
stjórn. Þóttu þá dóttir Sigfríðu
og Góris varð esku vinur þess í hlöfna,
þá þá: síðar í gæti, en blíssan
þá þá í hlöfna til þessu alla
áli.

Þessu samt í hlöfna þá þá
þá þá: síðar í
þá þá: og þá: þá þá
þá þá: þá þá: þá þá

Thora Melsted, dötti Grims ant-
 manns, móttu bróður Grims Thomsens.
 Thora var skórungskona og vann
 brautvæðjenda starf at mentun
 kvæma. En ekki kom þeim
 í hlífur saman. Fyrri skólavörðinn
 var þri Thora kemmi ein-
 staklega gótt en seinni vörðinn
 - ekki at þannit var i „míja
 heit“, þann ni er sjálfstæðis-
 heit vit Austur völl - gætt at
 i þar met þeim. Síðan taldi
 hlífur, at þar heftu bitar átt
 þar sök i. En þessa þetta
 þar at, sagt: kemni sig in
 skóla. Fjóru þar þetta heit,
 Thora og Páll saqunfræðingur Melsted,
 þá kemmi i skólavörðstigi II,
 og vilda at þar björg sagt:
 löstur döttur sinni at hverfa at þar

i skólann og ljúka þau námi.
 "Hinn vort", at setu þau samfart mig
 og unnið mig til at fara oftr,
 veri sér þat þant, en þvent ofan
 i samfarirgu minna, hvorke villi
 hvin mi gæt: lét: t mig þvesta
 á þvörtun minni, þ veri þomin
 þat til vits og ára, at jeg gæt:
 sjálf at þera á þvört á gentum
 minnum i þessu, og vit mig
 gæta þau at senu. Anna
 lét mig líka sjálfrita um þetta
 og þoi þ þvergi, en þvinn
 þingun þef: ~~þ~~ lét, at jeg lét:
 gæt at lét: t rétt minur i þetta
 sínu at þó þest af þessu til og
 þó þallit þessu at andanum.
 Þvo svin 'Dlelia. En lét svin

en þetta atvik

betun þessu þvris-anda, sem
 hvin aldrið upp i, einþun þvris

þess er gætt, at hún var ekki
 eldri en á 16. ári, þessa þetta
 gætt. Þat er sama máli, sem
 Þlafia segir, at hún elskat:
 frelsit og vilki aldrei anna þingun.
~~Þessu á milli hennar~~ hafa þrenku
 hennar og ömmu hennar verið
 þetta gjört, enda sjálfur haldur
 sama ánda, og ömmu áit, at
 Þlafia var þrenstandi til at
 misnota ekki frelsit.

Þegar hún Þlafia fór veit
 og gjörn á at taka drögg vit-
 tabori afleitningu af einstök-
 um atvikum en flesti mundu
 gera. Þat þat af sögunni um
 þat, af hversu hún hett: at
 sakja dauðleiki. Þ sjálfsvíg-
 unni hennar fram, at hún
 hafa á esku-árum hett saman

af dænsi en sita heft at ~~se~~ dunda
 þá skemtan. Þar þó öllum saman
 um, at hún hef: verið óvinsulega
 glötsinnu og frábitin þunguþyngdi
 á einnari. Þá björn H. Gíslason
 segir, at svo hef: státt á, at
 þiltur hef: heft: þá í skola-
 halli. Hún atlati at fara en spurti
 hvort systir hennar, sem þá
 dvaldið heit: vist, gætt: ekki
 einnig heft: Fekk hún þá
 þat svar, at þat væri þá
 nítan ekki heft, þar sem hún
 væri þjóntur stílkur. Þá segt:
 þá, at þar væru báðar prests-
 datur og gætt níptu vinnu.
 Þá at þá hún væri hjá frænkur
 sinni en hún hjá vanda lausum.
 Þá segir sí skýring dæst: ekki,
 heft: þá hún við at fara og

og sött: ekki dansleiki sítan.

Énum lígrá skýringarnar,
 sem hún gefur í því af
 hverju hún gæði: góð-
 templaðar og hún mjög fljótt-
 lega eftir, at hún var
 stofuð, ~~þar sem~~ ^{hinn sama skýringu} ~~þar~~
 þar til tæna hún, at ein
 heli verið: komuminni, at
 hún sé ljóra franska
 stjórnum herra manni í
 milli sína: ~~skýringarnar~~
 hækjani og lok blót in.
 blót: herra verið stundum
 til banna af fjölgunum
 sínum: ~~hætt~~: ~~þvát~~
 sem því dæmi lítur en
 ekki ósemilegt, at Dlafia
 heli þessa í herra kúttum
 hefur, at vinnit heli ort: t
 semum frændum herra
 deimurhatt, og gjall séit
 nokkur merkis þess, en
 hún lár at veskjast.

Sami eigin leiki ~~þar~~ ^{þar} fram
 : fráögn Dlafia ~~af þessum herra~~
 af ástætu þess, at hún heft:
 at lesa skáld sögu. Hún kom at
 kunnir og komu sínu, þar sem
 allt var: öreitun um hverfin
 herra og hún gjallf hi þessu
 þæt og vor at lesa. því leiki
 hettu síni undi Dlafia ekki
 og lét því at láta herra
 ekki henda sig. Þó herra
 þessu og skáldskap og þett:
 Dlafia þó, enda vor, þessu
 sítt talin til þessu í
 skáldheimili herra.

Dlafia vor ein upp vit mikla
 vinnu síni. Þjallfret: herra vor
 at vinnu líkt, at: þessu þessu
 sem: þessu og hún lár sínu

fram, en þinn ^{helti} ~~helti~~ þálf umen at
 þvi at lita ekki ritt efti língja.
 Mat þennar á hegnistum störfum
 þennar vita fram í evi sögunni og
 skal ekki rakið. At þinn skal bent á
 þingna þennar á þeim mikis höttum
 þá þar þjórgu þar þar þennar og
 í Engu. Í Engu drólikt þinn man
 þvigi in og veður þinn orsaki þess,
 en sleppi þvi þvi, at mikil vinátta
 var með þeim Kristni þónda Haugnis
 annar í Engu og þar þjórgu. Kristinn
 var einn þinnar, sem stutt höltur
 þar þjórgu í Ellita-árinum. Var
 öröfa vinátta með þvi fölki ritum
 og festit þinn vit dröl í þálin
 í Engu, og hafa sonar dötur
 Kristins: Gudrun, haugbiller, í þálin
 og Haver Pítur & dötur, sem þvigtast
 í þálin á esbúðögum og minn allan

robbaut vit aldun, á þá erum et a engum
 heft meiri matar um degnana en Dlafinn.

Um þæt bil, sem Dlafia var heill
 þritug áfót hin at ~~þrikar~~ ~~veit~~
~~lesara~~ til stúdents. Ekki mátt: hin
 þó sitja í skóla, var hin þvi tvo
 vetur stambjar mestan á námi hennar
 stót, vit kennslustöf hjá Góni Guðmunds-
 soni kaupmanni í Flatey. Undi hin
 leng símann þar vel og xagii, at
 alki hef: þvitt ^{hann} sig á hönðum sí.
 Sumarít í um á milli lauk hin fjórða
 bekkjar-pröf: og vildi þá at hjúkna
 stúdents-pröf: vetri síton, en þekk
 ekki lengf: til þess á vort at lita
 tvo vetur lita á milli. Þvitt þvitt:
 henni of löng þvitt og heft: þvitt
 vit stúdents-pröf.

Næsta vetur bendi Dlafia vit þvitt
 skólum: heyrjark og heft: mi miklar

hugmyndin um að gerast bændur
 bændur: þeirir elmann, sem hún kalla
 þar helst þurfa frótsku: "Hún segir,
 að xiv hafi strax vit náin: Gvenda
 skólanum fundist bændur sín, sem þar
 var, veitt vera í fullkomni. Síðar,

um, hvernig in skóli
 betur.

er þó gjölf að bændur, fekk hún
 á bændurvi skólanum ~~í~~ ~~þessum~~ ~~---~~
 "Hér hafi: afimleg fundist, að bændurstatum
 væri gjöfugasta starf landsmanna, afi-
 benda bændur-leið, kóllust og frjálts-
 mannleyst. Gleimili bændur og gjöfugasta
 leyst min vera komandi öðru þess-
 leiddinga". Gleimili áttu að vera
 skólan og skólanum áttu að veita
 komandi alla frótsku, sem þar
 þar, mest til þess að veita matum,
 hversgjöfugasta, þó: heimilanna - til
 þess að veita nýtt frjót sinni - og
 : skólanum áttu að veita þess bændur
 bændur, sem matumleyst er til að

vi þá sjóm deildun þessara og Döfla
 hrossat: ~~þess~~ sja, at þessi
 skóla getur verið í sambandi
 við banda skóla, svo at sameigin
 leg þessu get: verið, þar sem
 þeir ett: vit.

~~At þessu hugmyndin~~ þ þri
 skyni at húa sig undir fram-
 komu þessara hugmynda, þó
 Döfla in laudi þessu hluta
 vetrar 1892, í fyrsta utan þó
 sína, og réttist til skólagangna
 í Askov milli: jóla og nýjrs.
 þ Danmörku deildi þeir sítan
 fram: marsmánuð 1894, fyrst
 í Askov og sítan á öðrum
 stöðum, og mist vit nám et a
 þessu störf, ~~er rétt~~ til at
 hafa sitt heit, sem get: ort: þ þó

22

landi at gægi ^{og þann þó þynni} ~~at~~ ^{at hún tók at sér verk} til at sjna,
 at hún væri jafnan öðrum til
 starfa, sem óþekkt voru á þo-
 landi; þráliken var metnaður
 hennar þynni þjótarinnu hönd.
 Glemmi hald: og þess vegna at þess
 mun, þess hennar þynni, og dvaldast
 hún og þann í þessum til at hjálpa
 þann met náttur og dætt, þess vegna
 vildi hún sjá og veita sem flest.

Í Asker hjó hún hjá ~~þess~~ þess
 Molbech. Hún var systir dr. Knud's
 Svabbe, sem oftan var þessum

Kristinn, systur ~~þess~~ L

Ligantur þessum þessum þessum
 mesta nágranna þessum í þessum
 vörðung 11. Í þessum þessum: þessum
 til þess Molbech þessum, þessum
 þessum þessum þessum og
 þessum af þessum þessum.

Samrat um manna
 kemur vit önnu skildi

→

sem hvin hafi: þurft. Í þá m
 ortu t.d. sérstaklega minnistat
 þessi ort, sem hvin hafi: efti
 þouu Stórskálens norska, Glendáls.
 Þessu þessu frá Holbecki þar átt: 29
 þessu á bitu þessu þáttáken kemur: 29
 "Þess vegna ætjum vit átt af at
 ritja steinþessandi og blusta? þessu,
 er átt af þessu samt þessu þessu at
 þessu átt af þessu þessu og
 átt af þessu þessu, er
 átt af þessu er átt af þessu er
 þessu at þessu þessu þessu og
 þessu þessu, at þessu þessu
 þessu, þessu þessu at vel."

Þessu þessu þessu þessu
 Í þá m vel: þessu og þessu átt af
 þessu þessu þessu þessu, þessu at
 þessu þessu þessu þessu. Þessu
 þessu þessu þessu at þessu þessu
 at þessu þessu þessu þessu

andans mamma, sem þá var uppi.

At lokinni dval sínni : Danmörku
 hefti: Dóla heyrir sín at þessu eitt
 dvelja eitt ár í enskum borgum: til
 þessara mána. Á mestan vituðum er
 veri slíka statur, ~~þess~~ at lat: hún
 at skreypta til Norðs: heimsoður
 til norðs bændadóttur, sem hún
 hefti: heyrir í Akab og hefti: hefti:
 heimi heim. Dóla hefti því til
 Norðs: mars 1894 og hefti at
 hún þegar: stat at laudi og fjöt.
 hún hefti: at lat at dvelja þar ^{þar} ~~þar~~
 vikur en ár undan nokkru mánaði.

Í Dóla hefti Dóla í „Gleberaset þess
 ungs Gvinder“. Forstöðu kona þess
 var því hvers, sem sjálf var
 stórkona: Gvinda bændur, sem hefti
 at fjöt leigum bændur - og manntan.
 félags þess kvenna, sem hefti hefti ^{þess}

i mánudag
 mánukefagna samkomun á "Herberget"
 gáfu oft vora þess heldur í trúboðs-
 fundi. ^{Fyrir} hvalningu og frá hvern gert í
 fundi. ^{Fyrir} hláta þá hlösu skita bændra.

Á "Herberget" bjuggu þjó mánast
 merkilegt hvern fólk um þessa mánuki
 m. a. sýki þessu dönsk prest-dóttur
 hlátturum þessa, sem ^{längu} þá voru sam-
 starfsþessa í hláttu at mánuki í samráði
 : dóli. þessu í þessu mánuki
 mánuki hláttu í hláttu : Norðri
 frá. " Eg var í þessu og hláttu þessu
 hláttu og frá, sýni hláttu. " Stundum
 voru eg í samkomun og hláttu hláttu
 stundum : hláttu hláttu, og þess
 : mánuki var eg lítt hláttu at vinnu.
 hláttu hláttu hláttu hláttu, at stundum
 voru hláttu hláttu hláttu, sem hláttu-
 hláttu hláttu hláttu.

Mirjam Davíð sýni frá því :
 hláttu hláttu. " De hláttu hláttu hláttu, at
 hláttu hláttu 17. apríl 1894 hláttu hláttu hláttu
 hláttu hláttu : hláttu hláttu hláttu hláttu

um samt um hið skóla á Íslandi.
 Þetta er mat um: Íslö um þar
 um meði, cand. theol. Gleus Brown, list:
 at leurt: þessum svo: bréfi:

„Fyrir þann hátt er, at þetta
 var þann réttisbankana; en þá þá
 at þetta var Íslendingum, vilki er
 þá hlusta á þann. — — —

Þetta bitum köluvert fram yfir
 tímann. Þá hóstiur komur formatur.
 i um; og kvítkun gullin - ljóni vit
 hlit þann! Þvo ljónandi höfud -
 djáson heli er aldrei séð í nokkur
 bréfi: at a höfði. Þann er ljónu lobb.
 ann er þannu þessu vegna þessu dan
 gullin - djásoninn. — Því þann er
 and. lit: um var minnst eins og í
 saklausri sveita stílkun. Þann var ekki
 sigrin leysa kvítkun leit; en þetta er ekki
 lang leit. E: Hlúat alveg sérstak leysa
 get lelt var yfir þessum umgu stílkun.

A bróttáka þar þar þinn stóran afkastan
 þess eina og þessinga - men, og um
 mitti: þú mun þinn hefa hefti silfur.
 hefti: . - þat var vist sami hátita-kröftu
 og Helga og þat ein setu : mit þortit
 : gamla daga.

þess þinn kom á vestráttunum
 gott: þess þinn ni þessu. ^{þessu}
 og etlilega makt: þinn þat, sem var
 : þessa þessu, ein þess at hita
 til þessu etá vinstri. - En þessu
 af þessu ^{þessu} undir öllu þessu þessu.
 hita þessu þessu. En þessu
 þessu þessu all : ortinu.

" Af þessu kom ég til Norðs og
 : norðs stíðanta þessu? " sagt:
 þinn at þessu: " þessu. þat á þessu
 þessu þessu um þinn nána skrif.
 þessu, sem þessu þessu á þessu, at
 þessu þessu oft ef þessu þessu
 og málþessu. þat á þessu þessu, at
 Norðs þessu þessu verit undir -

seldum sömu skilvortum, en veit mi
hvat þat þjófur er hefur eigin
húskólu, sem sendir sítt fjóskóla af
vit um landið, og þat, sem er
heita heit, en þessi - samant

þiðan dæmist þessu ^{þessu} ^{þessu} at ^{þessu} hversum
götu norður í þessu heit kalat og
þat er vit "mama verður, at heit
kalat: tilgerða læst, myndilega og
rólega."

Tilvitnunum heit þess
"Þessu vortist til þessu þessu,
þessu at heit kalat: ekki ort um
gættlega heit:"

Þessu þessu vortum um þessu
þessu á gamla stílum, sem atíam
þessu: devalit þessu nokkur vortum

þessu, þessu þessu gættist!
þessu á þessu, þessu at heit eigin
þessu vortum: þessu. Þessu þessu
þessu, sem þessu heit: þessu á

tala við forstjóra
 Háskólans í Reykjavík
 Stefan, sem situr
 þar þarna um at

kvæma fundi, kom svo til hennar
 sennara í júní og þá kom
 at fyrst um þessu máttu lífsáhrif.
 en félagsins ~~þar~~ í Íslandi og í
 Færeyjum. Vart in, at hún
 fór þar þá og sagði hún
 gjalt svo frá:

"Ég átt: at þá 300 krónur í
 ári, til þess at ferðast í þessu
 félagsins. Þá var at vinu elki
 umkitt, en þá mun at: nokkur
 um þá, og mér datt: hug,
 at jafnframt þá sem ég
 ferðast þá félagsit, gat: ég
 líka umit þó þi eitthvort geru
 í öðrum efnum. Ég sá, at ég
 gat: mit tali of mörum í
 slíkum ferðum, þá: eins lesa og
 á fundum, þá sem þá yrt: við
 þessu".

36)

fró sem hinn starfat-
fyrir Star- félagit.
Af þessu lífsáhrifum -
um bot: heft: Dlafia
situm atvinnu máttu
á vinnu og ást: mikitt
til að velja ákveða
almennings fyrir
lífsáhrif.

fró met um þing lands ferdin in
rögnunni og Dlafia heft heim til
þing lands sumari 1894 L met
máttu - við dvali í Færeyjum,
16. júlí 1894
heim kom L met
met þessu framtíðin. frá björgu heft:
fró um veturinn heft: öflugur
hæfingunna heft: til styrktar

stofnun háskóla

háskóla máttu, en fró um framtíð
heft: verið samþykkt í Alþingi 1893,
fró að ekki mátt: þátt stótt festingunna
komu. Dinnur 26. janúar 1894 af því
fró björgu til hjálmenur var sam-
komu þessu L og voru þessir
upp haf þess: þessu þessu þessu.
sem var fró ekki stóttu þessu
er Dlafia kom til.
Alstóða sinni til þessu þessu þessu
Dlafia á þessu veg þessu þessu þessu
stótt frá stóttu þessu þessu 26. jan. 1894

Þ fjöðö þi ástítt þessu þessu
mátt. 1894, at 17. nóv.
heft: verið þessu: þessu þessu
islandska þessu þessu...
-- tola - og fró Dlafia
þessu þessu þessu all þessu þessu
um fró. til laga þessu
þessu þessu og skipt: þessu
væðilega, og situm heft
þessu þessu og þessu: mátt
mátt vel at vanda --"

við hið skólamálið.

"Það er eftirdegt og lísi
 þroska ^{islegur} þessum, að fyrsta máli, sem
 komur á milli þess, listar stöki að
 sérrethindum þessum, heldur af
 þjóðarheild, sem síðan vort að
 heyrnumur karlmannna. Þess vegna
 komur heljost fyrst henda um
 réttindi sona sinna og brætra.
 Hið fyrsta er mín, líkt og vitid
 áfram að vinna: þá er
 fjálgæmi og þess vegna vort og
 einnig stundir þess. Smítt
 og smítt þá þá að gangast
 þess fleiri á heyrnum. Þess
 hið er aldrei verið þessum á
 Íslandi. Þess heldur allt frá landi
 námskít notit meiri réttindi
 og jafnréttis en vita annars-
 stöð. Þess vegna heldur þá af
 sjálfu sér, að þessi þessum art.

samlara aukerum rithia dem annarra
lands manna.

og beitti: ein fyrir
lausum beaugistum
inlausum efna
konum til annars.
Noblem kvitan viltist
a. m. h. um skeit
kafa virit milli
kennar og friu
kvitan fjöru hettis.
Láttan og manna þinn
kafa sigust nokkurt
sitt levari um, þær
hinn mest að kallandi
inlausum efni levari
fjöru uman verur.
Blafia laati: sem soat
höfund á levari á fjöru
kennar og beaugistum
um beiti.

Í þessum anda hóf Blafia starf
rithi í Goslundi, jafn framt því sem
hinn gæðstítt öktull með svoði leir dindis-
malbrens. Þrátt síðari bluta sumans
föru þeir: ein demm Stórs norðan:
beiti, en beitti frá einni fyrir lestra
vitasega um þessi í levari með ein-
A. S. en ein þeir föru frá Reykjaví-
viki beitti þeir og fyrir lestra frá
um „fræðslu með eta eit þvæt þess
láttan“ at því, en þeir gæðstítt seigið

og er það sem levari
fundan á ein levari
van A. S. í g. 1894, þar
seu þeir og dr. Þór
þorðsson kálfur
um hús hólum álist. Í
drott þeir í levari levari
1895 mit um levari og ein hólum
v. l. s. Þórðsson levari levari

* A. ^{avinnu} ~~þessum~~ 1895 beitti: Blafia ein
levari þeir - um þeir í levari
levari levari at stofnum gæðstítt:
"Yritu levari deild" og gæðstítt þessur:
beiti þeir ja levari 50 levari. Blafia
levari þeir til stofnum levari dindis:
levari þeir þetta til stofnum levari þeir þetta þetta
levari þeir þetta þetta þetta þetta þetta þetta þetta þetta þetta þetta þetta þetta

11

* Glami: um á s. 38.

Ársrit þetta kom út : 4 ár,
 1895 - 1899, og var í lafa driffljötum
 þess. Á ok háskóla málsins skrifa
 hin þan ^{m. a.} um brenniflindamálit á
 Íslandi og þátt íslenskra kvenna
 í stjórnmálum. Þá má og
 geta þess, at : Þingvallalandi
 sem Benedikt frándi kvenna beitti:
 ein þess 1895, tók hin þátt og
 sem fulltrúi: (hins ísl.) kvenfélagsins.
 Þess þátt á hugar kvenna : þessum
 árum.

Á þessum árum ^{gerð:} þátt: Einar frándi
 kvenna Benediktsson ^{tillögu} um gerð
 íslenskra fám, hvít bláum, og lét

2)

sanna barn. Men barn
fyrst kala verið sýndur á
þrettínda ári 1895 á samkomu.
sem þá var haldin, og 2. ág.
1897 lét þorbjörg Sveinsdóttir
draga barn á heim á
þjóðhátit í Reykjavík. Þá
þat segi áður en Ólafía
fai til Vesturheimis. Ólafía
laust er, at Ólafía átti blut
at þessum ráta gertum, enda
sagði norsk vin kona hennar,
Þega Þjörnsón, at hún hefði
sjálf sannað fyrsta þannum.
E. þat semilega haft eft.
Ólafía sjálfri og gefur vel
stótt tímans vegna.

og var t. d. konin
: stórstúkuma 1897

á hvern kyni. Sjálf starfat: þinn
: innan göt templara reglunnar / en kaldi,

at hit nýja félag gæti e. t. v. nátt
til kvenna, sem ekki vildu ganga:

regluna. Í júní 1895 komu ~~þeir~~

þeir. Bænda ríkja komu sem

fulltrúar göt templara-reglunnar

og Gleitabandsins til Islands.

Ferðasturt þar austan um sveitir

og í hlöðum með þeim. Þar þegar

miðit dælat: í hlöðum, sem m. a.

sást á því, at árit efti sendi

Gleitabandið: Bændaríkjanum

heimum ^{niðan} L. 200 lar. "til þess at ferðast

þeir í landi og alla félögum lögis.

200 lar. mátt: og nota þá stór."

þegar þess er gætt, at upphætti

þess er sént at mörkfalda a. m. k.

20 sínum og þá sínum 50

sínum til at þá mið: ma þess

og lífi, sést at um töluvert fé
 hefur verið at vata. Þáttur er
 ferðatítt í Íslafia og landveg
 frá Stubbishólmi til Þsaljartan-
 djups og landleitt bátar vegur
 til Akureyrna, at vísu at
 nokkru fjallvegi.

Um byggju hianna bandarísku
 vinnu Íslafia var frá engum vegjum
 leitt með þessum ^{þessum} ~~þessum~~ senningsu,
 því at 1897 bant glvika-
 bændit þessu vestur um haf
 til fundar þar. Velst nokkru
 þessu Íslafia, kvort þessu et
 þessu þáttur þáttur, því at þessu
 var sjálfri ljóst, at þar með
 þáttur: leitt þessu senningsu um þessu
 gort-dvöl: Englaudi og skola.
 held á Íslafia: þáttur vor þessu

Í Vestur-
landi

og hélt fyrirlestur
í Stjórnar-
ráðið um
sem góður
var gerður
sem þótti
delfia eigi
della vög
Ameríkan, en
landinn of
míg fram.

at hún hélt vestur um haf í
árust 1897 og dvaldi þar fram
í vor 1898. Hún ferðast víða,
bætur í Bandaríkjunum og Kanada,
heimsothi: m.a. Helgu systur sína
þar vestra. Þótt ebbi, at bætur
gött exemplar vestra og Hvíta.
bætur systur delfia hafa þunnast
at meta hafi leika þennan. For
hún víða um til fyrirlestur.
halds í þeirra veigum og
þunnast mörku í gótu fólki,
sem hafi: hana í hávegi.
Var mig, eftir þennan gerist at
delfia ári þennan vestra í
veigum Hvíta bætur, ferðast
um "og gæta þé." En ebbi
þátt: hún þátt, þó at mig væri
hún í þáttum áttum. Skýldum

við frænku heima og löngunin til
at gera þó budi gæru hafa ortið
yfi-stærvari.

A heima leit: umi draldi heim nokkurt
: Englandi, kynt: st þar heftan.
fólki, þoi ritan í gótt templara
fand: Gautaborg og ~~stær~~
heim yfi: þau mauna höfn.

Ritstjóri E. Skarason, barna-
blads gótt templara, var heima ritstjóri
1899 og með ritstjóri mánaðan.
bladsur fram rökunda 1899-1901
með þri þu þrið: þins dötter
(Pitunsonar háyfir dómara) kom
Kauason ritstjóra þousteins-
sonar. Þeir þu í þalia þu
allmanga gæina, um kjandi
kennitindi, almennum þriðleik öfri.

mitat við þat, sem þu
t: st bati: st.

þessa heima var komit, tók
þalia yfi, þu sem þu var þri höft.
~~við þu sáur og á þu þu.~~

þjörg var mi þu þu at stöð
er þu frænku höft þu mi
um þu þu þu þu þu þu þu
þjörg heft: þu þu reisa mi þu
þu, mi þu þu vörsting 11 a,
at þu þu þu þu: vandat

og reima gott í þalia þu: rit:
þu þu þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu þu þu
"Þu þu þu um aldamótin 1900".

"Skamt fyrir ofan 'trastkerið' er hús
frá björva Sveinsdóttur, og þar bjó
mjútt og snútt hús, en fróken Dlevia
Dólmundsdóttir hefir litið þessu;
þar hefir hún skrifaðu lífsábyrgð
fá lang þess, en 'Ston' heitir".

Í þessu ^{missi} hinni dó Benedikt Sveinsson
sumari 1899 á metan Alþingis
stítt og lért á tölu vora um Vab.
fjórða, sem Benedikt og allir hans
væri höfðu yngga landráttum mest.

Sumari 1900 átt: at vera heims-
mið Gleita landsins: Edinburgh og
var rátt: at Dlevia hafi þessu,

og sétt: áðan
heimsland um
hinnar dísar mál:
London.

hig sin
sér :

Gjörkun heima og fæla ~~sítt~~
því, at: morsmátt: læst: hún
af státt landleit: > norðan um
land til Svíð: > fjórðan, þar sem
hún at læst: at taka skip til
blot lands. hilt þinn morðan sam-

44)

komu, dæði sist : kirbjarn, á þeirri
ferð, sem einbeinn var binduðis.
leitauzun. Þú mai-mánuð: komu
hinn gagnausti afi Fjardan heit:
til Sæstis fjarda og beit þau skip.
þá sá hann ætli þessa í hafinu, at
: Einn þing komst hinn skjótlega:
mánuð þessum vit fólk þá, sem
hinn bjó hjá, en kitta er þau: badi
um ókunnna menn, og kallað:
hins móðirinn sig ritan: bréfum
til þessum .. þess skoska móðir!
Þá áttu ein þinginn lauk, var
í hafinu ritan til at ferðast
metal glevitabands félaga: Eng-
landi og Skotlandi um sennari
og at fara ritan um haustið
: sönnu erindum til Norðs,
eftir sérstakri ósk norðku
kultúranna ^{um} at fá einmitt í hafinu.

til þessu starfa

Til Noregs for þlafia ekki þyrn
en milli jóla og nýjars og
befan autzjónlega verið haldið
í hana af hinum æstlan og
skosku vinnum þessum.

Höfi minn segir, at á metan
Edin boraga - dröktinni stöð, hafi
þlafia tölut á einhverjum ab-
mennum þosninga fundi, hafi
sá rétt þosningur, sem hin
malt: met, og hafi verið tölut,
at málsta þessum hafi rétt:
miltu um ív sláttin. Ekki getur
þlafia þessa atvika, ^{sjálfsaligjörnum} og afsanna
sín þögn, ^{þó} ekki samir gildi þess,
því at slíka atburt: minnið
hin ^{þess} afírat ^{þess} ekki á, afírat.
þessi þessum var of mikil til
þess. Gætt sem hin er eitthvott
máttum blandað at ^{þess} ekki ^{þess} sýni
sagan þri þessum, sem ^{þess} þlafi.